

Sporočilo za medije

24. januar 2014

50 let od prve zmage klasičnega Mini na reliju Monte Carlo.
Velika zmaga za majhen avtomobil: pred 50 leti je klasični Mini prvič slavil na reliju Monte Carlo. Paddy Hopkirk je januarja 1964 izstrelil edinstven britanski majhen avtomobil med legende avtomobilističnega športa – Timo Mäkinen in Rauno Aaltonen pa sta ta uspeh ponovila leta 1965 in 1967.

München/Monte Carlo. Majhen avtomobil, velika zmaga: letos mineva že 50 let od ene izmed najbolj spektakularnih zmag v zgodovini mednarodnega avtomobilističnega športa. 21. januarja, 1964 je model Mini Cooper S prvič osvojil reli Monte Carlo. Na reliju sta moči združila Severni Irec Patrick (»Paddy«) Hopkirk za volanom in sovoznik Henry Liddon ter poskrbela za veliko presenečenje, saj sta v svojem majhnem britanskem avtomobilu odbila vse napade na papirju boljših in močnejših tekmecev. Brezhibna vožnja po podeželskih cestah in preko gorskih prelazov, po ledu in snegu, ozkih zavojih in strmih odsekih je položila temelje za premagovanje favoritov in se zasedla v srcih javnosti kot tudi v analih avtomobilistične zgodovine. Dominantnost klasičnega Mini na reliju Monte Carlo se je nadaljevala v naslednjih letih, s tem ko sta Hopkirkova finska moštvena kolega Timo Mäkinen in Rauno Aaltonen v vitrino britanskega proizvajalca v letih 1965 in 1967 dodala še dve skupni zmagi.

Danes 80 letnemu Paddyju Hopkirku še vedno zažarijo oči, ko se spominja voznih kvalitet zmagovalnega avtomobila: »Čeprav je bil Mini le majhna družinska limuzina, je v tehničnem smislu imel veliko prednosti. Pogon na sprednja kolesa in prečno postavljen motor spredaj sta bili velika plusa. Prav tako je bil majhen avtomobil kot nalašč za ozko splučeno cestišče. Imeli smo veliko sreče – avtomobil je bil pravšnji, vse se je zgodilo ob pravem času in se povezalo v pravem trenutku.«

Sporočilo za medije

Datum 24. januar 2014

Zadeva 50 let od prve zmage klasičnega Mini na reliju Monte Carlo

Stran 2

Znamenita »noč dolgih nožev«, predzadnja etapa relija, je bila tista, ki je prinesla odločilno prednost modelu Mini Cooper S s številko 37 in sedaj že znamenito registrsko tablico 33 EJB na poti do zmagoslavja v zimi leta 1964. Hopkirk je prevozil ciljno črto le 17 sekund za glavnim tekmecem Bojem Ljungfeldtom, ki je vozil precej močnejši model V8 Ford Falcon. Izravnalna formula – ki je bila zasnovana, da izniči razlike med maso in močjo različnih avtomobilov – je pomenila, da je klasični Mini dejansko vodil v skupnem seštevku. Hopkirk pa je ubranil svojo prednost na zadnji etapi relija, sprintu po ulicah Monte Carla. Na podelitvi nagrad je s svojim moštvom požel glasen aplavz navijačev. Timo Mäkinen s četrtem mestom in Rauno Aaltonen s skupnim sedmim pa sta zaokrožila uspeh Mini Cooper S, in tako se je na reliju Monte Carlo začela era »treh mušketirjev«.

Zmago klasičnega Mini so s posebnim navdušenjem pozdravili v Britaniji. Hopkirk je prejel telegram s čestitkami britanske vlade, med navdušenci pa so bili tudi člani skupine The Beatles. »Prejel sem telegram od The Beatles,« se spominja Hopkirk. »Telegramu je sledila fotografija skupine s pripisom: 'Sedaj si eden izmed nas, Paddy.' Zares lep spomin.«

Zmagoslavje klasičnega Mini na reliju Monte Carlo so avtomobilistični navdušenci po vsem svetu opisali kot senzacionalno. A ta uspeh ni prišel kot strela z jasnega: majhen avtomobil, ki ga je razvil Alec Issigonis, takrat namestnik tehničnega direktorja pri British Motor Corporation (BMC), je že od samega začetka kazal prirojen športni talent. Prvi, ki je prepoznal ta potencial je bil John Cooper. Snovalec športnega avtomobila je bil gonilna sila pri izdelavi močnejše različice avtomobila. Mini je ob vstopu na trg proizvedel le 34 KM, a je s pogonom na sprednja kolesa, nizko maso, širokim kolotekom in relativno dolgo medosno razdaljo veljal za izjemno agilnega štirisedežnika in si utrl pot do zmagoslavja na dirkalnih stezah in reli progah.

Že leta 1960 so velika imena relija, kot so Graham Hill, Jack Brabham in Jim Clark preizkušali svoje zmogljivosti vožnje v ovinek z uglašenim majhnim avtomobilom

Sporočilo za medije

Datum 24. januar 2014

Zadeva 50 let od prve zmage klasičnega Mini na reliju Monte Carlo

Stran 3

Johna Cooperja na dirkalni stezi Formule 1 v Silverstonu. Vseeno je bil klasični Mini najbolj doma na reli dirkah. Patt Moss, sestra legendarnega voznika Stirlinga Mossa, si je z njim privozila zmagi na relijih Tulip in Baden-Baden leta 1962. Naslednje leto pa je bil majhen britanski avtomobil pripravljen, da se zapiše v javno zavest na reliju Monte Carlo. Po težkih preizkušnjah v prejšnjih letih je tovarniška ekipa sedaj pritegnila pozornost občinstva. Rauno Aaltonen in Paddy Hopkirk sta s 55 KM Mini Cooper zasedla prvi dve mesti v svojem razredu, kar je bilo dovolj za skupno tretje oziroma šesto mesto.

Bilo je jasno, da je klasični Mini boljše opremljen od ostalih avtomobilov in sposoben premagovati močnejše. John Cooper je že dolgo vedel, da ima avtomobil vse, kar je potrebno. Leta 1959 je s prototipom poslal Roya Salvadorija na italijansko veliko nagrado v Monzo. Sama pot se je sprevrgla v dirko med Salvadorijem in dirkačem Regom Parnellom za volanom modela Aston Martin DB4. Izid je potrdil Cooperjeva pričakovanja: klasični Mini, ki ga je uglasil Cooper, je na cilj prispel približno pol ure pred precej močnejšim modelom Aston.

Tovarniška ekipa BMC je poslala šest modelov, prepoznavnih že od daleč s svojimi tartansko rdečimi karoserijami in belimi strehami, na reli Monte Carlo leta 1964 – kjer so se vsaj na papirju borili proti močnejšim nasprotnikom. Mini Cooper S se je na start podal prvič. Njegov nov štirivaljni motor je imel sedaj povečano delovno prostornino na 1071 cm³, prav tako pa je bila na 90 KM povečana tudi moč. Čeprav so bile vrednosti precej višje kot v preteklosti, je bilo to še vedno skromno v primerjavi s tekmeci, kot na primer Mercedes-Benz 300 SE in Ford Falcon, ki sta s svojimi šestvaljnimi in V8 pogonskimi enotami imela tri do štirikrat več moči na razpolago.

33. izvedba relija Monte Carlo se je začela, kot je bilo takrat v navadi, s tradicionalnim startom avtomobilov iz devetih evropskih mest, preden so se srečali v francoskem mestu Reims. Naveza Hopkirk/Liddon z Mini Cooper S je začela svojo pot v Minsku, Rauno Aaltonen in Tony Ambrose sta se na pustolovščino podala iz Osla, medtem ko sta se Timo Mäkinen in Patrick Vanson

Sporočilo za medije

Datum 24. januar 2014

Zadeva 50 let od prve zmage klasičnega Mini na reliju Monte Carlo

Stran 4

na pot odpravila iz Pariza. Klasičen Mini je uspešno prestal vse poti in vseh šest tovarniških avtomobilov se je lahko pridružilo zasedbi 277 vozil v mestu Reims. Prva etapa relija do kraja Saint-Claude je v ospredje postavila dva avtomobila, ki sta zaznamovala reli Monte Carlo leta 1964 od začetka do konca. Bo Ljungfeldt je prihrumel na vrh lestvice s svojim Ford Falcon, Paddy Hopkirk pa mu je s svojim Mini Cooper S dihal za ovratnik.

Naslednja etapa je predvsem vključevala miljo dolge ravne odseke, a je Hopkirku uspelo ohraniti stik z močnimi tekmeci. »Noč dolgih nožev«, je bil odločilni dan obračuna; priložnost za klasični Mini, da v popolnosti demonstrira vse svoje talente. »Tisto leto je bilo veliko snega, tako da smo veliko trenirali in se pripravljali,« je pojasnil Hopkirk. »Mini je bil še posebej dober v vožnji navzdol, vsa testiranja pa so se izvajala pri vožnji navzgor in navzdol. Vse kar smo izgubili med vožnjo navzgor, smo nadoknadili pri vožnji navzdol.«

Izjemno upravljanje, pravilna izbira pnevmatik, Hopkirkova nadarjenost za volanom in v snežnih razmerah – ki so upočasnile večje avtomobile – so prispevali, da je Hopkirk lahko prevzel vodstvo na Col de Turini (1607 m nadmorske višine). A zmagovalec ni bil odločen vse do konca, ko je Bo Ljungfeldt po pričakovanjih postavil najhitrejši čas na zadnji etapi po Monte Carlu. A Hopkirk je ponovno iztisnil maksimum iz svojega Mini Cooper S in ohranil prednost ter zabeležil zmago. »Reli ni bil podoben današnjim dirkam, ko veš, na katerem mestu si. Moral sem prevoziti zadnji krog, šele potem so mi novinarji povedali, da sem zmagal. Nisem mogel verjeti. Zmaga je presenetila ves svet in nas. Bilo je izjemno,« se spominja Hopkirk.

Naslednje leto sta Timo Mäkinen in sovoznik Paul Easter s klasičnim Mini ubranila naslov. Pri tem jima je bil v pomoč novi 1275 cm³ motor, vseeno pa so bile odločilne Skandinavčeve vozne sposobnosti. Mäkinen je bil edini voznik, ki ni prejel kazenskih točk skozi celotno dirko, čeprav je reli Monte Carlo leta 1965 prinesel najzahtevnejše preizkuse v zgodovini tekmovanja. Velike količine snega in ledu so precej ovirale vožnjo, vseeno pa to ni preprečilo, da bi organizatorji

Sporočilo za medije

Datum 24. januar 2014

Zadeva 50 let od prve zmage klasičnega Mini na reliju Monte Carlo

Stran 5

odpovedali drugo nočno etapo preko Primorskih Alp. Mäkinen je s svojim Mini Cooper S v težkih pogojih deloval odločno. Finec je zmagal pet od šestih posebnih ciljev zadnje etape relija in končal tekmovanje z lepo prednostjo pred drugo uvrščenim.

Najbolj impresivni in tudi najbolj dramatičen reli Monte Carlo je za »tri mušketirje« sledil leta 1966. Mäkinen, Aaltonen in Hopkirk so dominirali od začetka in v tem vrstnem redu zaključili dirko v skupnem seštevku. Navdušenje javnosti nad hitrim in okretnim klasičnim Mini je bila brezmejna – kot je bilo brezmejno tudi razočaranje, ko so francoski delegati dirke objavili svojo odločitev o diskvalifikaciji trojice zaradi luči, ki naj ne bi bile v skladu z uradnimi pravili. S tem razlogom so iz tekmovanja izključili tudi četrto-uvrščeni model Lotus Cortina, tako da je bil zmagovalec dirke finski voznik Pauli Toivonen s citroënom.

Tako so se sanje o trojnem zmagoslavju na reliju Monte Carlo razblinile, vseeno pa so bili »trije mušketirji« odločeni, da se kmalu vrnejo. Pozimi leta 1967 so se Hopkirk, Mäkinen in Aaltonen pridružili še dvema tovarniškima ekipama BMC na reliju Monte Carlo. Tokrat pa niti pravila niti drugi avtomobili niso mogli preprečiti zmagoslavja Mini Cooper S. Raunu Aaltonenu se je pri tem napadu na prvo mesto pridružil Henry Liddon – sovoznik Paddyja Hopkirka iz uspešnega relija Monte Carlo z leta 1964. Finsko-britanska ekipa se je takoj ujela. Aaltonen je s svojim klasičnim Mini privozil nesporno zmago s prednostjo 12 sekund. Nad zmagoslavjem odlične naveze ni bil nihče tako navdušen kot prav Hopkirk: »Henry Liddon je bil res izjemen sovoznik. A njim nikoli ne prepisujejo dovolj zaslug, čeprav opravljalo izjemno delo z navigacijo in so nepogrešljivi del ekipe.«

Hopkirk je reli Monte Carlo leta 1967 končal na šestem mestu, naslednje leto pa je prav tako s klasičnim Mini zasedel skupno peto mesto. Aaltonen je tekmovanje leta 1968 končal kot tretji. Vendar se je čas majhnega avtomobila, ki je privihral na vrh reli tekmovanj, opazno bližal koncu. Tekmeci so postali preprosto premočni in športni vrhunec klasičnega Mini je tonil. Spomini na tisti

Sporočilo za medije
Datum 24. januar 2014
Zadeva 50 let od prve zmage klasičnega Mini na reliju Monte Carlo
Stran 6

znameniti triumf pozimi leta 1964 bodo za vedno ostali, »trije mušketirji« pa so spisali nepozabno poglavje v zgodovini avtomobilističnega športa. Kar pa zadeva edinstvene žaromete, sporne za vodstvo tekmovanje leta 1966, so ti še prisotni na nekaterih najbolj priljubljenih elementih originalne opreme MINI – vse od črnega okvirja žarometov in znamenitega poudarka mreže hladilnika do nadgrajenih ksenonskih žarometov.

Predstavniki medijev se za dodatne informacije lahko obrnejo na:

Gordana Kisilak, korporativno komuniciranje BMW Group Slovenija

E-mail: gordana.kisilak@partner.bmwgroup.com

Telefon: 01/ 586 73 74;

BMW Group

BMW Group je eden izmed najuspešnejših proizvajalcev avtomobilov in motornih koles na svetu s svojimi blagovnimi znamkami BMW, MINI in Rolls-Royce. BMW Group kot globalno podjetje upravlja 28 proizvodnih in montažnih obratov v 13 državah in ima globalno prodajno mrežo razpredeno po več kot 140 državah.

BMW Group je v 2013 po celem svetu prodal okoli 1,963 milijona avtomobilov in več kot 115.215 motornih koles. Dobiček pred obdavčitvijo za finančno leto 2012 je znašal 7,82 milijarde evrov ob dohodkih 76,85 milijarde evrov. 31. decembra 2012 je BMW Group zaposloval približno 105.876 ljudi.

Uspeh BMW Group se je vedno gradil na dolgoročni viziji in odgovornem delu. Podjetje je tako ustvarilo ekološki in socialni trajnostni razvoj preko niza vrednot, celostne proizvodne odgovornosti in jasne predanosti k ohranjanju virov kot integralnega elementa svoje strategije.

Spletna stran BMW Group Slovenija za medije: <http://www.press.bmwgroup.com/si.html>

Facebook: <https://www.facebook.com/MINI.Slovenija>

Twitter: @MINISlovenija